

अच्छा गच्छत्यस्तुतः ॥ 1, 41, 6. Im AV. findet man Formen wie अच्छाव-
दामसि 7, 38, 3. und अच्छापति 12, 4, 14. 15. vom Padap. in अच्छ +
आ + वद् und अच्छ + आ + इ zerlegt; dagegen अच्छा वदामसि 19, 2, 3.
— Vgl. अच्छावाक, अच्छेत, अच्छेति.

अच्छन्दसम् (von 3. अ + च्छन्दस् adv. KĀTJ. Ça. 25, 12, s. Schol.: च्छन्दः-
शब्दमेकं न कुर्वति.

अच्छमल m. Bär H. 1289. — Vgl. अच्छ und मल, die dieselbe Be-
deutung haben. Der Sch. zu H. 1289. fasst अच्छमल als ein Wort auf,
dagegen ist AK. 2, 5, 4. अच्छमल zu trennen, da अच्छ in der Bedeutung
Bär auch an einer anderen Stelle (3, 4, 31) angeführt wird und मल 3, 6,
2, 21. wohl auch in der Bedeutung Bär zu nehmen ist, weil die Namen
für Pfeil schon durch 3, 6, 2, 11. als m. bezeichnet werden und weil मल
Pfeil nach andern Autoritäten auch n. ist.

अच्छर्य (3. अ + क्षाया) adj. schattenlos RV. 10, 27, 14.

अच्छावाक (2. अच्छ + वाक von वच् m. der Einlader, Name eines
Priesters, welcher einen Theil der Recitation bei den gewöhnlichen
Opfern zu versehen hat. Die zu seinem Amte gehörigen Liederabschnitte
beginnen zum Theil mit dem Worte अच्छ. ÇAT. BR. 3, 6, 2, 12. 13. 4, 2,
3, 14. 3, 1, 1. 4, 22. 5, 4, 5, 22. KĀTJ. Ça. 7, 1, 6. 8, 6, 21. 9, 12, 10. u. s. w.
ऐन्द्रमिच्छावाकः प्रातः सवने शंसति AIR. BR. 2, 36. 6, 4, 7, 1. अच्छावाक
वदस्वेत्युक्ता ऽच्छा वो अग्रिमवस (RV. 5, 25, 1—3) इति त्वमन्वाहः ÅCV. Ça.
5, 7. प्रशास्ता ब्राह्मणाच्छेत्स्यच्छावाक इति शस्त्रिणो क्षेत्रकाः 5, 10. अच्छा-
वाकचमन n. KĀTJ. Ça. 9, 12, 13. अच्छावाकसामन् n. ÇAT. BR. 13, 3, 4, 6.
Statt अच्छावाकशब्दे ऽस्मिन्नस्तीति अच्छावाकीये सूक्तम् P. 5, 2, 59. Sch.
SIDDH. K. 94, b, 11. ist wohl अच्छावाकशब्दे zu lesen.

अच्छावाकशस्त्र (अच्छावाक + शस्त्र) n. der Canon des Akkḥāvāka,
ein dem ÇĀṆKḤĀJANA zugeschriebenes Werkchen Ind. St. I, 60. Verz. d.
B. H. No. 117.

अच्छावाकीय (von अच्छावाक) 1) adj. auf den Akkḥāvāka bezüg-
lich, ihm gehörig AIR. BR. 2, 37; vgl. अच्छावाक am Ende. — 2) n. das
Geschäft (Kर्मन्) oder der Zustand (भाव) des Akkḥāvāka P. 5, 1, 135,
Sch. SIDDH. K. 92, b, 4. 250, a, 12. (अच्छावागीयं). KĀTJ. Ça. 24, 4, 12.

अच्छिद्यमान (3. अ + क्षिद्यमान part. praes. pass. von क्षिद्) adj. nicht
splitternd, nicht brechend RV. 2, 32, 4 (von der Nadel). AV. 8, 2, 1 (von
der Lebensdauer). nicht aufgeschnitten Suçr. 2, 21, 16.

1. अच्छिद्र (3. अ + क्षिद्र) n. Ununterbrochenheit; davon instr. अच्छि-
द्रेण ohne Unterbrechung, von Anfang bis zu Ende: अच्छिद्रेण विचेत्तव्या
देशाः सगिरिकन्द्राः R. 4, 43, 25.

2. अच्छिद्र (3. अ + क्षिद्र) adj. 1) unbeschädigt, unversehrt, fehlerlos RV.
1, 162, 18 (गात्रो). 6, 47, 18. VS. 1, 12, 16. 31. 11, 30. AIR. BR. 2, 6. ÇAT. BR. 1, 1,
3, 6 (Sieb). 4, 23 (Hand). R. 6, 23, 16 (पाणिपादम्). — 2) ununterbrochen:
शर्म RV. 4, 58, 8. 3, 15, 5. सर्गाः 1, 152, 1. शरणम् 6, 48, 7. उक्था AIR. BR.
2, 38. यश्चिद्रं भवयेत्तत्सर्वेषामशिवाय नः । ततया क्रियतो राजन्यथा-
च्छिद्रः क्रतुर्वित् R. 1, 40, 10.

अच्छिद्रकाण्ड (अच्छिद्र + काण्ड) n. N. eines Prapāṭhaka im TAITT.
BR. Ind. St. I, 73, 12.

अच्छिद्राति (अच्छिद्र + उति) adj. vollkommenen Schutz während
RV. 1, 143, 3 (Agni).

अच्छिद्राघ्री (von अच्छिद्र + उधन्) adj. f. ein unbeschädigtes, fehler-
loses Exter habend: गौः RV. 10, 133, 7.

अच्छिद्र (3. अ + क्षिद्र part. praet. pass. von क्षिद्) adj. nicht zerrissen,
unversehrt: तनुम् AV. 6, 122, 1. VS. 7, 14, 20, 43.

अच्छिद्रपत्र (अच्छिद्र + पत्र) adj. f. 1) mit unversehrten Schwingen
versehen RV. 1, 22, 11. VS. 11, 61. — 2) unversehrte Blätter tragend VS.
13, 30.

अच्छिद्रपर्णा (अच्छिद्र + पर्णा) adj. unversehrte Blätter tragend AV. 19,
32, 2.

अच्छुत (3. अ + क्षुत von क्षुग्) 1) adj. unberührt. — 2) f. ँता N. pr.
eine der 16 Vidjādevī's H. 240.

अच्छेते (2. अच्छ + स्त part. praet. pass. von ऽ) adj. genahet VS. 8, 54.

अच्छेदिक (von 3. अ + क्षेद्) adj. = यच्छेदं नार्हति P. 6, 2, 155, Sch.

अच्छेति (2. अच्छ + उक्ति) f. Einladung: अच्छेतिभिर्मतीनाम् RV. 1,
61, 3. 184, 2. 5, 41, 16.

अच्छेदन n. Jagd H. 927. — Vgl. अच्छेदन.

अच्छेद (1. अच्छ + उद्) 1) adj. klares Wasser führend. — 2) f. ँता
N. eines Flusses: एतेषां (अग्निघातानां) मानसी कन्या अच्छेदा नाम निम्न-
गा HARIV. 954. — 3) n. N. eines Sees, der aus dem eben genannten Fluss
entstanden ist, HARIV. 955.

1. अच्युत (3. अ + च्युत part. praet. pass. von च्यु) 1) adj. a) was nicht
umfällt, feststehend, unerschütterlich H. an. 3, 239 (अधष्टे). MED. t. 78
(स्थिरे). पर्वतो न धरुणोऽच्युतः RV. 1, 32, 2. 167, 8. 8, 20, 5. प्रच्यावयन्ता अ-
च्युता चिदोऽसौ (मरुतः) 1, 83, 4. पलाशप्रेम्सुना भग्नं त्वयाच्युतवर्नं मरुत्
R. 4, 20, 10. Uebertr. auf Menschen mit festem Charakter: युधिष्ठिरो
गुडकेशं भ्राता भ्रातरमच्युतम् । उवाच MBH. 1, 7770. R. 6, 113, 1. मनुः
MATSJOP. 20. — b) beständig, unvergänglich: रत्नः RV. 1, 56, 5. घोडः 10,
170, 3. रसः VS. 20, 27. सो ऽतवेलायमेतन्नयं प्रतिपद्येतात्तितमस्यच्युतमसि
प्राणसंशितमसीति KṢĀND. UP. 3, 17, 6. सुखम् ÇAUT. (BR.) 5. — 2) m. a) ein
Beiname Vishṇu's oder Kṛṣṇa's AK. 1, 1, 14. H. 214. an. 3, 239.
MED. t. 78. Suçr. 2, 85, 4. VP. 8, N. 5; vgl. अच्युतमूर्ति. — b) N. pr. eines
Arztes Verz. d. B. H. No. 969. — c) = द्वादशसर्ग H. an. 3, 239. WILS.
führt als 2te Bedeutung die Pflanze Morinda tinctoria an.

2. अच्युते (wie eben) adj. = अच्युत. अयामिमायतनाद्यावयंस्तस्मा-
दग्निरच्युतः ÇAT. BR. 1, 6, 1, 6. von einer dem Agni geweihten Gabe 1,
4, 2, 16. 5, 22. 6, 2, 5. 7, 3, 10. 9, 1, 9.

अच्युतकृत्तानन्दतीर्थ (अच्युत, कृत्त, आनन्द, तीर्थ) m. N. pr. Verfasser
des कृत्तलंकार, eines Commentars zum शास्त्रसिद्धातलेशसंग्रह, COLEBR.
Misc. Ess. I, 337.

अच्युतान्त (अच्युत + न्त) adj. auf unerschütterlichem Grunde
ruhend VS. 5, 13. 7, 25.

अच्युतच्युत् (अच्युत + च्युत् von च्यु) adj. Unerschütterliches erschüt-
ternd, fallend; von Indra RV. 2, 12, 9. 6, 18, 5. von einer Trommel AV.
5, 20, 12.

अच्युतज (अच्युत + ज) 1) adj. von Vishṇu erzeugt. — 2) m. pl. eine
Klasse von Göttern, die eine Abtheilung der Vaimānika's bilden,
H. 93.

अच्युतब्रह्मकिन् (अच्युत + ब्रह्मकिन्) m. N. pr. Verfasser des व्याख्या-